

opusdei.org

„Tave garbinu, Tave myliu, didink mano tikėjimą“

Priimdamas Jį sakyk: Viešpatie, pasitikiu Tavimi; Tave garbinu, Tave myliu, didink mano tikėjimą. Būk atrama mano silpnumui, Tu, kuris pasilikai Eucharistijoje, bejėgis, kad pagydytum kūrinių silpnybes. (Kalvė, 832)

lapkričio 25 d.

Dalyvaudami Mišiose išmoksite vis labiau susidraugauti su kiekvienu iš

trijų dieviškųjų Asmenų: Tėvu, kuris gimdo Sūnų; Sūnumi, gimusiu iš Tėvo; Šventąja Dvasia, kuri kyla iš Tėvo ir Sūnaus. Bendraudami su vienu kuriuo nors iš dieviškųjų Asmenų, bendraujame su vienu Dievu. O kai bendraujame su visais trimis Asmenimis – su Švenčiausiaja Trejybe – ir vėl bendraujame su vieninteliu tikruoju Dievu. Mylėkite Mišias, mano vaikai, mylėkite Mišias. Ir alkite priimti mūsų Viešpatį Komunijoje, nors viduje dvelktų šaltis, nors jūsų jausmai neatitiktų troškimų. Priimkite Komuniją su tikėjimu, su viltimi, su liepsnojančia meile Dievui.

Žmogus, kuris nepajėgia mylėti Mišių, nesistengia jose ramiai ir susikaupęs su švelniu atsidavimu dalyvauti, nemyli Kristaus. Mylintys tampa ypač atidūs ir pasidaro jautrūs mažmožiams – nors ir labai menkiems, bet visada kupiniems aistringai reiškiamos širdies meilės.

Būtent šitaip turėtume dalyvauti šventosiose Mišiose. Ir štai kodėl visada įtariau, jog tie, kuriems rūpi, kad Mišios kuo greičiau baigtųsi, savo neįsitraukimu rodo dar neturį supratimo, ką reiškia ši altoriaus Auka.

Meilė Kristui, besiaukojančiam už mus, būtinai paskatins keletą minučių po Mišių skirti nuoširdžiai asmeninei padėkai, mūsų širdžių tyloje pratęsiančiai tą dėkojimą, kuris yra pati Eucharistija. Kaip turėtume į Jį kreiptis, ką turėtume Jam sakyti, kaip turėtume elgtis? (Kristus eina pro šalį, 91–92)